

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **I. K. K.** bytom v B., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 4. septembra 2007, č. k. 4Sd 54/06 – 29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 4. septembra 2007, č. k. 4Sd 54/06 – 29, **potvrdzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 4. septembra 2007, č. k. 4Sd 54/06 – 29, potvrdil rozhodnutia odporkyne I až IV z 9. januára 2006 č. X., ktorými bol navrhovateľovi priznaný a postupne zvyšovaný starobný dôchodok. Prvým rozhodnutím bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok vo výške 7 377 Sk mesačne s účinnosťou od 4. septembra 2003 podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), pričom pri jeho výpočte odporkyňa vychádzala z priemerného mesačného zárobku navrhovateľa za

roky 1997, 1998, 2000, 2001 a 2002. Týmto rozhodnutím odporkyňa realizovala rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. júna 2005, sp. zn. 3 Sd 87/2004, ktorým boli zrušené jej predchádzajúce rozhodnutia, týkajúce sa výšky starobného dôchodku navrhovateľa z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa vychádzala pri výpočte priemerného mesačného zárobku navrhovateľa (ďalej len „PMZ“) z údajov uvedených na evidenčnom liste dôchodkového zabezpečenia, odstránila všetky krajským súdom vytýkané predchádzajúce pochybenia, vysporiadala sa so všetkými námietkami navrhovateľa, zohľadnila preukázanú dobu zamestnania (42 rokov) a upravila aj percento jeho priemerného mesačného zárobku z predchádzajúcich 66% na 67%.

Rozhodnutiami II až IV z 9. januára 2006 č. X. bol starobný dôchodok navrhovateľa postupne zvyšovaný o príslušné percento podľa opatrení Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny až na sumu 8 637 Sk mesačne s účinnosťou od 16. júla 2005. Podľa názoru krajského súdu aj tieto rozhodnutia odporkyne sú vecne správne.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, lebo podľa jeho názoru je tento rozsudok nezákonný a nespravodlivý. Namietal, že jeho dôchodok mal byť vypočítaný zo štatistických údajov o priemernom mesačnom zárobku a nie podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Žiadal preto, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutia odporkyne zruší a vráti jej vec na nové konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c a 372o ods. 4 OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podmienky priznania nároku na starobný dôchodok upravuje v súčasnosti

zákon o sociálnom poistení. Podľa § 259 uvedeného zákona v konaní o nárokoch na dávky, o ktorých nebolo právoplatne rozhodnuté do 31. decembra 2003 sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými, ak nárok na dávku vznikol do tohto dátumu.

Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že v konaní o priznaní starobného dôchodku navrhovateľa musela odporkyňa postupovať podľa zákona o sociálnom zabezpečení, lebo nárok na starobný dôchodok navrhovateľa vznikol pred 31. decembrom 2003 a konanie o rozhodnutí, na základe ktorého mu bol starobný dôchodok priznaný, nebolo právoplatne skončené. Námietku navrhovateľa, že sa jeho starobný dôchodok nemal zisťovať podľa zákona o sociálnom zabezpečení preto nemohol odvolací súd zohľadniť.

Ani námietku navrhovateľa, že pri výpočte výšky jeho starobného dôchodku mala odporkyňa vychádzať zo štatistických údajov o priemernom mesačnom zárobku, lebo štát mu nevyplatil mzdu, na ktorú mal nárok podľa výsledkov súdneho sporu v ktorom bol úspešný, nebolo možné zohľadniť. Dôvodnosťou tejto námietky sa zaoberal súd v rozsudku z 28. júna 2005, sp. zn. 3 Sd 87/2004, str. 8. a 9. V konaní navrhovateľ nepredložil žiadne doklady ktorými by preukázal dodatočný príjem, ktorý by bolo možné započítať do PMZ pre potreby určenia výšky jeho starobného dôchodku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd zistil, že krajský súd pred rozhodnutím vykonal potrebné dokazovanie v rozsahu, nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie a vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami navrhovateľa, preskúmal správnosť výpočtu výšky starobného dôchodku a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nenavrhol vykonanie takých nových dôkazov, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie o výške jeho dôchodkových dávok, ani neuviedol dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť výšky hrubých zárobkov pre zistenie jeho PMZ v rozhodnom období.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová